

РЕШЕНИЕ

№ 40447

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5973** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Н. П. Н. срещу решение рег. № КА-728/16.05.2025г. на административния секретар на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.
След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.
Производството пред административния орган е образувано по заявление за достъп до обществена информация с вх. № КА-243/17.04.2025 г., уточнено с вх. № КА-253/05.05.2025 г. Жалбоподателят е поискал информация по следните въпроси:

- 1) От януари 2022 насам, колко пъти лицето Х. Б. Х. е посещавал физически централата на Агенцията;
- 2) Колко от тези срещи са били с председателя, колко от тях - със зам.-председатели на Агенцията и кои;
- 3) С кои други лица - име и длъжност - се е срещало същото лице и колко пъти;
- 4) Детайлна разбивка по дати на визитите на същото лице - дата и час на влизане/ час на излизане и с кого точно в ДАНС е била всяка негова среща;
- 5) Доколкото е възможно, съобразявайки императивните разпоредби на Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) — кои са темите на разговор за всяка среща.

С последващото уточнение от 05.05.2025г. (л.26 от делото) заявителят посочил, че визиращ дългогодишния народен представител от ДПС Х. Б. Х..

С оспореното решение на основание чл. 37, ал. 1, т. 1, предложение 1 ЗДОИ е отказана поисканата информация, при следните мотиви. Правото на достъп до информация е гарантирано в чл. 41 от Конституцията на Република България, като редът за достъп до обществена информация е уреден в ЗДОИ. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. От своя страна, обществената информация се дели на два вида - официална и служебна. Съгласно чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължението да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност или е налична. За да е възможно съставянето на собствено мнение на заявителя относно дейността на задължен по закона субект, информацията трябва да е налична, т. е. актът, съдържащ официалната обществена информация, да е издаден, а служебната обществена информация вече да е събрана или създадена от задължения субект при и по повод на неговата дейност. В този смисъл субектите не могат да бъдат задължавани да систематизират и обобщават допълнително наличната при тях информация единствено за целите на ЗДОИ. Изрично са регламентираны и ограниченията на правото на достъп до обществена информация - когато тя е класифицирана информация, представляваща държавна или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон (чл. 7, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ).

По отношение на въпроси 1-4 от заявлението издателят на оспорения акт посочил, че пропускателният режим в обектите на ДАНС за периода на запитването е регламентиран в заповеди на председателя на ДАНС, като тези документи представляват класифицирана информация - държавна тайна. Търсените данни по своя характер също съставляват класифицирана информация - държавна тайна по т. 3 от Раздел II на Приложение № 1 към чл. 25 от Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ), а именно „Сведения за организацията, способите и средствата при изпълнение на специфични задачи, осъществявани чрез оперативно-издирвателната и оперативно-разузнавателната дейност на службите за сигурност и обществен ред, както и данни за специалните им съоръжения и получените в резултат на тези дейности информация и предмети, както и данни, позволяващи да се установят лица, оказали или оказващи им помощ в тези дейности“. В този контекст, сведения за резултатите от извършените проверки за наличие или липса на статистически и други данни относно оперативната работа на службите за сигурност, представляват информация, подлежаща на класификация като държавна тайна. При узнаване на такава информация от неовластено/и за това лице/а биха могли да настъпят ограничени вреди по смисъла на §1, т. 15, буква „в“ във връзка с т. 13 и 14 от Допълнителните разпоредби на ЗЗКИ. Възможните вреди са свързани с разкриване на комплекса от мерки, способности и технически средства при организиране на охраната и пропускателния режим в Агенцията, както и с разкриване на евентуален оперативен интерес на посетители. П. достъп по т.3 и 4 от заявлението касае лични данни на лица, незаемащи публични

длъжности по смисъла на чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията. Редът за обработване на лични данни за целите на дейностите по защита на националната сигурност е уреден в Глава пета „Информационна дейност“ на Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (ЗДАНС) и в Наредба № I-4 от 22.10.2019 г. за реда за обработване на лични данни в Държавна агенция „Национална сигурност“. Имената и длъжностите на служители на ДАНС представляват класифицирана информация — държавна тайна с ниво на класификация „Поверително“. Поисканата по т.3 и 4 от заявлението информация не се отнася до обществения живот в страната, а касае лични данни на трети лица - служители на ДАНС, поради което не може да бъде определена като обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1, във връзка с чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ.

Посочва се в мотивите на оспорения акт и, че съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ този закон не се прилага за достъпа до лични данни. Легалната дефиниция на понятието „лични данни“ е дадена в разпоредбата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), съответно в чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). Резултатите от такъв вид проверка във връзка с подаденото заявление подлежат на защита като служебна тайна по смисъла на §1, т. 3 от Допълнителната разпоредба на ЗДАНС - „Служебна тайна“ е информацията, която не е държавна тайна, но е свързана с изпълнението на функциите и задачите на Агенцията и с реализирането на правомощията на органите ѝ или е получена в резултат на тази дейност, нерегламентираният достъп до която би се отразил негативно на интересите и сигурността на държавата, на дейността на Агенцията, на нейните служители във връзка с изпълнението на службата им или на трети лица.

По отношение на въпрос 5 от заявлението издателят на оспорения акт посочил, че в ДАНС не се води статистическа/ систематизирана информация за темите на разговори с посетителите на Агенцията. Следва да се отбележи, че съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ за субектите е регламентирано задължението да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В този смисъл ДАНС няма законово задължение да систематизира и обобщава евентуално налична информация единствено за целите на ЗДОИ. Евентуално налични такива данни по своя характер биха съставлявали класифицирана информация — държавна тайна по т. 3 от Раздел II на Приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ. По тези съображения, с процесното решение е отказан достъп до поисканата обществена информация.

Установява се от справка в интернет страницата на Народното събрание (НС), общодостъпна на адрес: <https://www.parliament.bg/bg/16>, че за периода, за който е поискана информация: 01.01.2022г. – 17.04.2025г., действащите НС са били съответно: 47-мо – от 03.12.2021г. до 01.08.2022г.; 48-мо – от 19.10.2022г. до 02.02.2023г.; 49-то – от 12.04.2023г. до 19.06.2024г.; 50-то – от 19.06.2024г. до 11.11.2024г.; 51-во – от 11.11.2024г. и до момента. От справка в същата страница, на адрес: <https://www.parliament.bg/bg/archive> се установява, че Х. Б. Х. е бил народен представител от състава на всяко от тях. Следователно, за целия период той е лице, заемащо публична длъжност съгласно чл.6, ал.1, т.2 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК), в сила от 06.10.2023 г., съответно отменения чл.6, ал.1, т.2 от Закона за отнемане на незаконно придобитото имущество, в сила до посочената дата.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона

субекти. Съгласно чл.2, ал.1 ЗДАНС, агенцията е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност. Следователно, председателят ѝ, който я ръководи съгласно чл.8, ал.1 ЗДАНС, е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ. В случая правомощието да се произнася с решения по заявления за достъп до обществена информация е делегирано на административния секретар на ДАНС с представената заповед № 3-1694/29.06.2022г. на председателя на ДАНС (л.41-42). Поради това следва да се приеме, че оспореното решение е постановено в установената форма от компетентен орган.

Издателят му е приел, че търсената информация представлява класифицирана такава. Този извод не се подкрепя от представените доказателства. В писмо рег. № ПН-1393/13.06.2025г. на ДАНС е заявено, че с отделно писмо ще бъдат представени документи, маркирани с гриф за сигурност. Такива не са представени до приключване на устните състезания по делото. Поради това следва да се приеме, че оспореният акт е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в неизясняване в пълнота на релевантната фактическа обстановка в неизпълнение на задълженията по чл.35-36 АПК.

Решението не е в съответствие с материалния закон и целта му. Основание за отказ от предоставяне на достъп съгласно чл.37 ЗДОИ е налице, когато исканата информация е класифицирана информация, наличие на каквато не се установява в случая, или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, в случаите по чл. 13, ал. 2 ЗДОИ, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес, както и когато исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Дори при съществуване на основание за отказ измежду изброените, се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. В случаите по чл.13, ал.2 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Съгласно ал.4 на чл.13 ЗДОИ, и в тези случаи достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Последният е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 или чл. 3а ЗДОИ, съгласно т.6 от §1 на Допълнителните разпоредби (ДР) към същия закон. В мотивите на оспорения акт не е изложена преценка относно надделяващ обществен интерес, но същият в случая следва да се приеме, че е налице, тъй като поставените въпроси са от естество да повишат прозрачността и отчетността на субекта по чл.3 ЗДОИ. Неотносими за преценката по искането за достъп до обществена информация са съображенията, изложени в мотивите на оспореното решение, относно наличието на служебна тайна по определението на т.3 от § 1 на ДР към ЗДАНС. Съгласно това определение, "Служебна тайна" е информацията, която не е държавна тайна, но е свързана с изпълнението на функциите и задачите на агенцията и с реализирането на правомощията на органите ѝ или е получена в резултат на тази дейност, нерегламентираният достъп до която би се отразил негативно на интересите и сигурността на държавата, на дейността на агенцията, на нейните служители във връзка с изпълнението на службата им или на трети лица. Тя обаче е относима само при прилагането на същия закон. Така, съгласно чл.32 ЗДАНС, списъкът на категориите информация, подлежаща на класификация като служебна тайна, се определя със заповед на председателя на агенцията. След класифицирането ѝ като такава, предоставянето ѝ се

отказва на основание чл.36, ал.7 ЗДАНС, по искания от вида, посочен в ал.4 на чл.36 ЗДАНС, съгласно която всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание.

Заявлението на жалбоподателя не е от този вид и поради това, определението за служебна тайна по смисъла на ЗДАНС не е приложимо спрямо същото заявление. Доколкото в мотивите на оспореното решение са изложени и съображения относно закрилата на личните данни, следва да се отбележи, че е основателен доводът на жалбоподателя за изясняването на съотношението между тази закрила и достъпа до обществена информация в съдебната практика, в това число посочената в заявлението. Така, посочено е в мотивите към решение № 8987/27.06.2014г. по адм. д. № 2078/2014г. на Върховния административен съд, VII отделение, че: “Видно от чл. 68, ал. 1 от Конституцията на Република България, народните представители не могат да изпълняват друга държавна служба или да извършват дейност, която според закона е несъвместима с положението на народен представител. От посочената разпоредба следва, че посещенията на [...] в [...] биха могли да са свързани единствено с неговата служебна дейност, в качеството му на народен представител, както и във връзка с дейността на органите и длъжностните лица [...] разкриването на исканата [...] обществена информация ѝ би повишило прозрачността на дейността на държавните органи и по отношение на нея е налице надделяващ обществен интерес. Целта на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В случая исканата от заявителя информация не е свързана с неприкосновеността на личността и личния живот на третото лице, а касае публичната му дейност, в качеството му на народен представител, както и дейността на органи и длъжностни лица в МВР, в това им качество. [...] информацията не касае лични данни отнасящи се до третото лице [...] по смисъла на пар. 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ и чл. 2, ал. 1 във връзка с пар. 1, т. 16 от ДР на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), включително свързани със социалната или икономическата идентичност на лицето“. Ето защо, самото качество „народен представител“ предполага по-широка публичност на неговите действия, съответно, разширен достъп до информацията за последните. В този смисъл е и разпоредбата на чл.4, ал.1, т.2 ЗПК, която предвижда повишена отговорност на лицата, заемащи публични длъжности. Съгласно чл.2 от същия закон, той има за цел да се защитят интересите на обществото чрез ефективно противодействие на корупцията и чрез създаване на гаранции, че лицата, заемащи публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите на страната. Разпоредбите на ЗПК и ЗДОИ следва да се тълкуват систематично и в тяхната взаимовръзка, в съответствие с правилата, установени в чл.46 от Закона за нормативните актове.

По изложените съображения и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че решението е постановено в установената форма от компетентен орган. При издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това, следва да бъде отменено и на основание чл.41, ал.1 ЗДОИ издателят му бъде задължен да предостави достъп до информацията, с която разполага и която не е класифицирана такава.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение рег. № КА-728/16.05.2025г. на административния секретар на Държавна

агенция „Национална сигурност“.

ЗАДЪЛЖАВА административния секретар на Държавна агенция „Национална сигурност“ да предостави информация по заявления вх. № КА-243/17.04.2025 г. и вх. № КА-253/05.05.2025 г. на Държавна агенция „Национална сигурност“ съобразно изложеното в мотивите по-горе.
Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: